

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/97/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117224520
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8117224520.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a Mgr. Miloša Koleka v spore žalobcu: V. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, XXX XX W., právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie v sume 221,67 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 7Csp 345/2017-131 zo dňa 27.05.2019, takto

rozhodol:

Mení rozsudok prvoinštančného súdu tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 100 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

Žalobcovi priznáva náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom (v poradí druhom) rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi sumu 150 Eur spolu, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobcu zamietá.

III. Žalobca má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Prvoinštančný súd tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal úhrady primeraného finančného zadostučinenia od žalovaného v sume 221,67 eura. Žalobca v žalobe uviedol, že v konaní na Okresnom súde Prešov sp. zn. 29C 94/2016 sa domohol voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia. Satisfakciu uplatnenú v žalobe žiadal za porušenie jeho spotrebiteľských práv, ktoré musel brániť v pôvodnom konaní.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 1, § 2 písm. a), § 3 ods. 3, 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Vychádzal pri rozhodovaní z právneho názoru odvolacieho súdu č.k. 4Co/145/2018-116 zo dňa 12.03.2019, ktorým bol rozsudok súdu prvej inštancie zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Zistil, že rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 29C 94/2016-38 zo dňa 18.11.2016 bol žalobca vo vzťahu k žalovanému úspešná v konaní o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 221,67 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 14.04.2016 do zaplatenia, ako aj trovy konania. Tým bol splnený predpoklad pre uplatnenie nároku na priznanie primeraného finančného zadostučinenia z dôvodu porušenia spotrebiteľských práv žalobcu.

Čo sa týka výšky priznaného primeraného finančného zadosťučinenia považoval za primeranú sumu 150 eur za stavu, že cieľom existencie inštitútu finančného zadosťučinenia je okrem iného mať reálny a efektívne odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi od upustenia recidívy porušovania spotrebiteľských práv. Priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia vo vzťahu k žalobcovi ako spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené a neprimerané obohacovanie sa, či duplicitné uplatňovanie nároku spotrebiteľa a to aj s ohľadom na priznané bezdôvodné obohatenie vo výške 221,67 Eur. V prevyšujúcej časti nad sumu 150 eur bol žalobný návrh žalobcu ako nedôvodný zamietnutý. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP, pričom rozhodovanie o žalovanom nároku záviselo od úvahy súdu, preto nemožno povedať, že by bola žalobkyňa čiastočne neúspešná.

2. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalovaný. Namietal jeho nepreskúmateľnosť pokiaľ ide o základ a výšku priznaného nároku. Priznaná suma nie je odôvodnená skutočnosťami vyplývajúcimi z vykonaného dokazovania. Aj keď výška primeraného finančného zadosťučinenia je vecou úvahy súdu, táto nemôže byť ani svojoľná ani a ani nepreskúmateľná. Z týchto dôvodov navrhol rozhodnutie zmeniť tak, že odvolací súd žalobu zamietne a žalovanému prizná právo na náhradu trov právneho zastúpenia v prvoinštančnom konaní v rozsahu 100 %. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalobca sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

4. Predmetom tohto odvolacieho prieskumu je v poradí druhé prvoinštančné rozhodnutie č.k. 5Csp 26/2018-94 zo dňa 01.10.2019. Preto bolo povinnosťou odvolacieho súdu podľa § 390 CSP rozhodnúť vo veci.

Predmetom odvolacieho prieskumu nebol výrok, ktorým prvoinštančný súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, t.j. nárok nad 150 eur do výšky uplatňovanej sumy 221,67 eura.

5. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu vo výroku o priznaní sumy 150 eur a súvisiaci výrok o trovách konania, spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné.

6. Z obsahu prvoinštančného spisu vyplýva, že žalobca si uplatňuje nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 221,67 eur podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. Porušenie práva spotrebiteľa žalovaným preukázal úspechom v spore Okresného súdu Prešov sp. z n. 29C 94/2016. Vo vzťahu k výške uplatneného nároku v žalobe tvrdil, že svoje práva si musel brániť v pôvodnom konaní.

Pred súdom uviedol, že žalovaný ho písomne nekontaktoval, nepodal na neho exekúciu, neprebehlo rozhodcovské konanie, len mu raz alebo dvakrát telefonovali. Zrážky zo mzdy boli vykonávané prostredníctvom zamestnávateľa, pričom žalovaný mu zrazil viac, ako mu poskytol úver. Preto aj výšku bezdôvodného obohatenia považoval za základ pre uplatnenie nároku v tomto konaní.

Odvolací súd nespochybňuje základ nároku žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. V tejto časti odvolací súd nepovažoval odvolanie žalovaného za dôvodné. Je nesporné, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 29C 94/2016 sa žalovaný úspešne domohol vydania bezdôvodného obohatenia. Z jeho odôvodnenia vyplýva, že zmluva o poskytovaní revolvingového úveru neobsahovala všetky podstatné náležitosti zmluvy predpokladané ust. § 4 zákona č. 258/2001 Z. z. a veriteľovi vzniklo len právo na vrátenie istiny úveru. Žalobca si preto úspešne uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 221,68 eura, ktorá predstavuje rozdiel medzi jeho úhradami v sume 631,81 eura a poskytnutým úverom v sume 410,14 eura. Tento záver bol konštatovaný už v uznesení Krajského súdu v Prešove č.k. 4Co 145/2018-116.

Súd prvej inštancie po vrátení veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie priznal žalovanému nárok na primerané finančné zadosťučinenie v zmysle viazanosti odvolacím právnym názorom (§ 391 ods. 2 CSP), avšak bližšie nešpecifikoval a nekonkretizoval skutočnosti, na základe ktorých dospel k záveru, že žalobkyňa má nárok na 150 eur z uplatnenej sumy 221,67 eur. V tejto časti preto odvolací súd považoval napadnutý rozsudok za nepreskúmateľný (čo do výšky).

8. Podľa ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

9. Z hľadiska výšky priznávaného primeraného finančného zadosťučinenia musí odôvodnenie priznanej výšky byť presvedčivé, lebo výška primeraného finančného zadosťučinenia podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa spočíva na voľnej úvahe súdu, ktorá nemôže byť svojvoľná. Pri stanovení výšky treba vychádzať zo závažnosti porušenia práv, povinností, z okolností tak na strane žalobcu ako aj žalovaného, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práv, povinností. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

Kritériom určenia výšky nároku by mali byť podľa odvolacieho súdu najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa. Konkrétna výška priznaného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci a spĺňať požiadavku primeranosti.

9. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že za daného stavu s ohľadom na porušenie práv žalobcu zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobca úspešne domohol na súde, je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné. Žalobca musel iniciovať súdne konania na ochranu svojich spotrebiteľských práv, pričom samotné súdne konanie je stresujúcim faktorom. Žalobca neuviedol, a to ani v priebehu odvolacieho konania, či konanie žalovaného a následné vymáhanie bezdôvodného obohatenia súdnou cestou viedlo k vzniku aj iných negatívnych dôsledkov v súkromnom a spoločenskom živote. Takýmito negatívnymi dôsledkami resp. nepriaznivým okolnosťami prípadu, ktoré by mohli vzniknúť v súvislosti s nekalým konaním žalovaného je napr. vznik nepriaznivej majetkovej a sociálnej situácie v konkrétnom čase, odkázanosť na iných alebo psychická záťaž a pod.

Pre zákonné určenie výšky tohto nároku žaloba musí nielen tvrdiť okolnosti, ktoré majú na výšku vplyv, ale tieto okolnosti musia byť aj zisiteľné súdom. Bližšie neurčený telefonát s nejasným obsahom bez časových a ďalších súvislostí nie je dostatočným skutkovým tvrdením žalobcu, ktoré by bolo možné overiť súdom. Iné okolnosti žalobca netvrdil a ani nenavrhol vykonať žiadne dôkazy na objektívne preukázanie nepriaznivého následku, ktorý z celej situácie pociťoval a prežíval.

10. Preto odvolací súd pri úvahe o výške uplatneného nároku vychádzal len tohto tvrdenia, že svoj nárok bránil súdnou cestou. Pri určení výšky priznaného zadosťučinenia odvolací súd je toho názoru, že primeraná povaha a preukázanému rozsahu porušenia práv žalobcu je suma 100,- eur, ktorá zodpovedá svojmu účelu a funkcii tohto inštitútu. Účelom je zmierniť, vyvážiť nepriaznivý následok konania žalovaného na jednej strane a na druhej strane pôsobiť sankčne, odradzujúco voči žalovanému. Pri úvahe odvolací súd dospel k záveru, že suma 100 eur zodpovedá týmto kritériám.

Na jednej strane predstavuje určitú mieru satisfakcie žalobcu za vynaloženie úsilia pri uplatňovaní nároku v pôvodnom konaní a na druhej strane táto suma je dostatočná pre to, aby sa žalovaný vyhol v budúcnosti obdobnému konaniu, keď na úkor žalobcu získal bezdôvodné obohatenie porušením jeho spotrebiteľských práv a dôsledku takéhoto konania voči žalobcovi má suma 100 eur aj sankčnú povahu.

11. Preto odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil napadnutý vyhovujúci výrok prvoinštančného rozhodnutia a priznal žalobcovi sumu 100 eur. V prevyšujúcej časti (50 eur) súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

12. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a 262 ods. 1 CSP. Hoci v súčasnosti účinný Civilný sporový poriadok, ktorý nahradil Občiansky

súdny poriadok (ďalej len OSP) neobsahuje ust. § 142 ods. 3 OSP, zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu (sudcovské právo). Žalobcu treba považovať za plne úspešného, keď mal plný úspech čo do základu uplatneného nároku, výška plnenia vyplývajúca z tohto z jeho procesného úkonu závisela, výlučne od úvahy súdu. Hoci bola výška finančného zadosťučinenia odvolacím súdom znížená, žalobca bol v odvolacom konaní úspešný čo sa týka nároku na jeho priznanie a preto jej odvolací súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd 1. inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia (§ 262 ods. 2 CSP)

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 2 : 1.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.